

พระราชบัญญัติอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

รัตนโกสินทร ศักราช ๑๙๑๑

มีพระบรมราชโองการ ใน พระบาท สมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล
 พระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ สั่งว่า อาวุธปืนเป็นศาสตราวุธ
 อันร้ายแรง สามารถที่จะทำอันตรายต่อชีวิต แลร่างกายแก่บุคคล
 ได้โดยง่าย แลเป็นของที่ต้องห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าไปในพระราช
 อาณาจักร เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาต แต่บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้
 มีอาวุธปืนได้ บางคนมักจะซื้อขาย แลกเปลี่ยน อาวุธปืนนั้นค่อยไป
 แลเมื่ออาวุธปืนนั้นตกไปยังบุคคลบางจำพวก ที่ไม่สมควร จะให้มีอาวุธ

พระบรมราชูปถัมภ์

ปืนนั้นได้ ก็จะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่าง ๆ เช่น การประทุษร้าย
ต่อชีวิต แลร่างกายต่อกัน เป็นต้น จึงเป็นการสมควร จะวางระเบียบ
การอนุญาตให้แก่ผู้ที่จะทำหรือซ่อมแซมหรือค้าขายอาวุธปืน แล
เครื่องกระสุนปืน แลอนุญาตให้ผู้ที่จะซื้อ ค้าง, หรือมีอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืนใด ๆ ในพระราชอาณาจักร ตามสมควร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้
หมวดที่ ๑

ว่าด้วยนามและการใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติอาวุธปืน แลเครื่องกระสุนปืน รัตนโกสินทร
ศีก ๑๓๑๑ นี้ ให้มีนามได้ย้อยว่า "พระราชบัญญัติปืน ร.ศ. ๑๓๑๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้สำหรับมณฑลกรุงเทพฯ ตั้งแต่
วันที่ ๑ ตุลาคม รัตนโกสินทรศีก ๑๓๑๑ เป็นต้นไป แต่เมื่อจะใช้ใน
หัวเมืองหรือมณฑลอื่นเมื่อใด จะได้โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใน
หนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญ

มาตรา ๓ ให้เสนาบดีเจ้านาย ซึ่งเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้ มี
อำนาจออกกฎต่าง ๆ เพื่อวางระเบียบการให้ดำเนินไปตามพระราช
บัญญัติ แต่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ออกใบอนุญาต เมื่อกฎนั้นได้รับ
พระราชทานพระบรมราชานุญาต แลได้ประกาศในหนังสือราชกิจจา
นุเบกษาแล้ว ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ คำบาง คำซึ่งจะ กล่าวต่อไปนี้ ถ้าแม้ว่าไม่เป็นการขัดขวาง ต่อคำหนึ่ง คำใดใน พระราชบัญญัตินี้ โดย เฉพาะ แล้ว ให้หมายความว่า ความดังนี้ คือ

(๑) คำว่า "อาคาร^๗บน" นั้น ให้หมายความว่า อาคาร^๗บนทุกชนิดที่^๗ใช้^๗ยัง^๗ได้ แต่ตลอด ถึง ส่วน หนึ่ง ส่วนใด ของ อาคาร^๗บน

(๒) คำว่า "เครื่อง^๗กระตุ้น^๗" นั้น ให้หมายความว่า กระตุ้นแตก กระตุ้นโตด หรือ กระตุ้น^๗ที่^๗คล้าย^๗คลึง^๗กัน^๗นี้^๗อย่าง^๗หนึ่ง^๗ ดิน^๗บน^๗หรือ^๗ดิน^๗ระเบิด^๗แต่^๗ตลอด^๗ถึง^๗ส่วน^๗ต่าง^๗ๆ^๗ ของ^๗กระตุ้น^๗บน^๗ เช่น^๗ชนวน^๗หรือ^๗ปลอก^๗กับ^๗สิ่ง^๗ของ^๗ทุก^๗สิ่ง^๗ทุก^๗อย่าง^๗ ซึ่ง^๗ใช้^๗ใน^๗การ^๗ยิง^๗ปืน^๗แต่^๗การ^๗ระเบิด^๗นั้น^๗ด้วย

(๓) คำว่า "เสนาบดี^๗เจ้านา^๗ที่^๗" นั้น ให้หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เสนาบดีกระทรวงนครบาล แต่เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(๔) คำว่า "เจ้าพนักงาน" นั้น ให้หมายความว่า บุคคลซึ่งเสนาบดี^๗ตั้ง^๗ให้^๗มี^๗หน้าที่^๗ทำการ^๗ตาม^๗ความ^๗ใน^๗พระราชบัญญัติ^๗หรือ^๗ส่วน^๗ของ^๗พระราชบัญญัติ^๗นี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่สำหรับ

(๑) อาคาร^๗บน^๗หรือ^๗เครื่อง^๗กระตุ้น^๗บน^๗ใน^๗เรือ^๗เดิน^๗ทะเล^๗ซึ่ง^๗เป็น^๗ของ^๗ประจำ^๗สำหรับ^๗เรือ^๗มี^๗ไว้^๗ตาม^๗ขรรพมา^๗นั้น

(๒) ชาวอุษบั้น แดเครื่อง กระสุน บิน ที่ นำเข้ามากัด นำ ออกไป กัด ทำ ชน กัด ช้อ ชาย กัด ถ้อ หรือ เป็น เจ้า ของ ชาวอุษบั้น เครื่อง กระสุน บิน กัด แม้การ ที่ เป็น ไป นั้น โดย คำสั่ง ของ รัฐบาล หรือ ตาม คำสั่ง ของ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด ที่ เป็น เจ้าพนักงาน ของ รัฐบาล แต่ ทำการ ตาม นำที่ ราชการ

(๓) ชาวอุษบั้น สำหรับ การ กิฟ้า ซึ่ง มี ได้ ใช้ ดิน ระเบิด หรือ ยา ซึ่ง

• คล้าย ดิน ระเบิด

(๔) ชาวอุษบั้น ซึ่ง มี ใจ สำหรับ เป็น เครื่อง พิพชภณัฑ์

(๕) การ ทำ แดการ ชาย เครื่อง ดอกไม้เพลิง แต่ ผู้ ที่ ทำ หรือ ชาย

• นัน ถ้า ทำ การ ตั้ง อยู่ ใน กรุงเทพ ๆ ต้อง จดทะเบียน ชื่อ ตัว แดที่ ทำการ นัน ต่อ ผู้ บังคับการ กรม กองตระเวน กรุงเทพ ๆ หรือ เจ้ากรมอำเภอ ถ้า ตั้ง อยู่ ใน หัวเมือง ต้อง จดทะเบียน ต่อ ผู้ ราชการเมือง ก่อน จึง จะ ทำ การ นัน ๆ ได้

ผู้ ทำ หรือ ผู้ ชาย ดอกไม้เพลิง ที่ ได้ จดทะเบียน เช่น ว่า มา ใน มาตรา นี้ จะ ใ้รับ โภ พยาน เป็น คู่ มี อื่ สำหรับ การ ที่ ได้ จดทะเบียน นั้น

หมวด ที่ ๒

ว่า ด้วย การ ห้าม มี ให้ บุคคล มี ชาวอุษบั้น บาง ชนิด

แต่ ห้าม มี ให้ บุคคล บาง จำพวก มี ชาวอุษบั้น

มาตรา ๖ ห้าม มี ให้ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด ทำ หรือ ช่อม แฉม หรือ คา ชาย หรือ มี ชาวอุษบั้น เครื่อง กระสุน บิน ใน พระราชอาณาจักนี้ โดยมี ใ้รับ อนุญาต จาก รัฐบาล

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๑๓๑๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๙ หน้า ๑๒๔

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใด ตั้ง อาวุธ บน เครื่อง กระจับปี่บน เข่า
มาใน พระราชอาณาจักร หรือ ถือนอกจากได้รับ หนังสือ อนุญาต จาก
รัฐบาล

มาตรา ๘ บรรดา อาวุธ บน เครื่อง กระจับปี่ อย่าง สำหรับ ใช้แต่ ใน
การ สงคราม เช่น ปืนใหญ่ ปืน กัด เครื่อง กระจับปี่ สำหรับ ปืน ชนิด นั้น
ห้ามมิให้ ออกไป อนุญาต หรือ ออก หนังสือ อนุญาต ให้ผู้ใด ตั้ง เข่า มา
หรือ ซ้อ หรือ ทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้ำ ขาย หรือ มี อาวุธ บน เครื่อง
กระจับปี่ ดัง กล่าว มาแล้ว นั้น ใน พระราชอาณาจักร เปน อัน ขาด

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ ออกไป อนุญาต ให้แก่ บุคคล ที่ จะ กล่าว ต่อไป นี้
เปน เจ้า ของ หรือ มี อาวุธ บน เครื่อง กระจับปี่ คือ

๑, บุคคล ที่ ต้อง คำ พิพากษา ให้ มี โทษ สำหรับ ความผิด อย่างใด ๆ
ตาม ประมวลกฎหมายลักษณอาญา แม้แต่ ครั้ง เดียว ดังจะ กล่าว ต่อไป นี้ คือ

มาตรา ๙๗-๑๐๑. ถาน ประทุษัฐร้าย ต่อ พระบรมราชตระกูล
แต่ ขบถ ภายใน แต่ ภายนอก

มาตรา ๑๗๗-๑๘๒. ถาน อังยี แต่ ซ่อง โจร

มาตรา ๒๐๒-๒๐๘. ถาน ปลดอม แปลง เงิน ตรา

มาตรา ๒๔๙-๒๕๓. ถาน ประทุษัฐร้าย ต่อ ชีวิตร

มาตรา ๒๘๘-๓๐๐. ถาน ลักทรัพย์, ฉ้อโกง, ชิง, ปล้น, ด้ลัด,
ก๊วนิชก,

มาตรา ๓๐๔ ถาน ๒

มาตรา ๓๐๖ ถาน ๒ อย่าง ๓๓๖๖

มาตรา ๓๑๔ ถาน ๒ ยก

มาตรา ๓๑๖ ถาน ๒ ยก ทรัพย์ ตน เอง ซึ่ง ต้อง ขาย

มาตรา ๓๑๗ ถาน ๒ ยก ทรัพย์ ที่ เขา เผลอ

มาตรา ๓๑๘ ถาน ๒ ยก ของ ตก หล่น แด ทรัพย์ แม่ผัว

มาตรา ๓๑๙ ถาน ๒ ยก ทรัพย์ ที่ เขา ใจ

มาตรา ๓๒๑ ถาน ๒ ของ โจร

มาตรา ๓๒๒ ถาน ๒ ของ โจร ที่ ชิง หรือ ปล้น

มาตรา ๓๒๓ ถาน ๒ ของ โจร เป็น นิตย

๒, บุคคลที่ ต้อง คำ พิพากษา ให้ มี โทษ สำหรับ ความผิด อย่างใด ๆ ตั้งแต่ สอง ครั้ง ขึ้นไป ใน ระหว่าง ห้า ปี นอก จาก ที่ กล่าว มา แล้ว ใน ๑ แด นอกจาก ความผิด ถาน ๒ โทษ

๓, บุคคลที่ มี อายุ ไม่ เกิน กว่า สิบหก ปี

๔, บุคคลที่ วิกลจริต อัน เกิด แต่ พยาธิ

๕, บุคคลที่ พุฒสภาพ ซึ่ง ไม่ สามารถ จะ ใช้ อาวุธ บน ได้

๖ ภิณฑล สำนวน

มาตรา ๑๐ ห้าม มี ให้ ออก เบ อนุญาต ให้ แก่ บุคคลที่ จะ กล่าว ต่อ ไป เป็น ผู้ ทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค่า ขาย อาวุธ บน เครื่อง กระสุน บน ก่อ

(๑) บุคคลจำพวกที่กล่าวมาแล้วในมาตรา ๙

(๒) บุคคลซึ่งต้องรับพระราชอาญาอย่างใด ๆ ตามพระราชบัญญัติ
มากกว่าครั้งหนึ่งขึ้นไปในระหว่างเวลาสามปี

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยการ อนุญาตให้บุคคลบางจำพวก
มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนได้บางชนิด

มาตรา ๑๑ กิจการออกหนังสืออนุญาต สำหรับให้ มีอาวุธปืนติด
ในกรุงเทพฯ เป็นหน้าที่ของ ผู้บังคับการ กรมกองตระเวน หรือ เจ้ากรม
อำเภอ ถ้าหัวเมือง เป็นหน้าที่ของ ผู้ว่าราชการเมือง

มาตรา ๑๒ หนังสืออนุญาตให้ มีอาวุธปืนติดนั้น จะออกให้แต่
เฉพาะ สำหรับการ บังคับตัว หรือ สำหรับยิงสัตว์ป่า และจะออกให้
เฉพาะแก่ บุคคลที่ ประพฤติเรียบร้อย และมีชื่อเสียงดี

มาตรา ๑๓ บุคคลผู้ใด ที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน อยู่แล้ว ก่อน
ใช้พระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้น จะต้องยื่นเรื่อง ขอบ อนุญาต สำหรับ
อาวุธปืน ภายใน เวลา สาม เดือน นับตั้งแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้
แต่ต้อง หาโอกาส นำอาวุธปืน มาให้เจ้าพนักงาน ทำ เครื่องหมายใน เวลา
สมควร ตามแต่เจ้าพนักงาน จะ กำหนดให้

มาตรา ๑๔ อาวุธปืน ที่เจ้าพนักงานได้ ทำ เครื่องหมาย แล้วนั้น จะ
ได้ ออกใบ อนุญาต สำหรับปืน ทุกกระบอก แต่ใบ อนุญาต นั้น ให้ ใช้ ได้
มีกำหนด สาม ปี เมื่อ พ้นกำหนด แล้ว ต้อง มา ขอบ อนุญาต ใหม่

มาตรา ๑๕ หนังสืออนุญาตสำหรับซื้อ หรือ ตั้ง อาวุธปืน เข้ามาใน
พระราชอาณาจักร ได้นั้น ให้ มีกำหนด เวลาใช้ ได้ภายใน หก เดือน
นับตั้งแต่วันที่ ออกหนังสือ อนุญาต

มาตรา ๑๖ หนังสือ อนุญาต ที่ กล่าว มา แล่นั้น ผู้ถือ จะโอน ให้
ผู้อื่นไปใช้ ไม่ได้ เป็น อันขาด

มาตรา ๑๗ อาวุธปืน ที่ มีผู้รับ อนุญาต เฉพาะ ตัว ตั้ง เข้ามาใน พระ
ราชอาณาจักร ได้นั้น จะ ต้อง มี เครื่อง หมาย ของ เจ้าพนักงาน ศุภกากร ทำ
ลงไว้เป็น อักษร แดงเชง เป็น สำคัญ เพื่อให้ตรวจสอบได้

มาตรา ๑๘ เครื่อง หมาย ที่ อาวุธปืน นั้น ต้อง จด ลงไว้ ใน หนังสือ
อนุญาต ด้วย ถ้า เป็น อาวุธปืน ที่ ซื้อ จาก ผู้ที่ ได้รับ อนุญาต ทำการ ค้า
ขาย อาวุธปืน ต้อง ให้ผู้นั้น เป็น ผู้จด ถ้า เป็น อาวุธปืน ที่ ผู้รับ อนุญาต
ตั้ง เข้ามาใน พระราช อาณาจักร ต้อง ให้ เจ้าพนักงาน กรมศุภกากร จด ถ้า เป็น
อาวุธปืน ที่ ซื้อ มา จาก คน สำมัญญ ต้อง ให้ผู้ ถือ หนังสือ อนุญาต เป็น ผู้จด

มาตรา ๑๙ ผู้ใด ที่ ได้รับ หนังสือ อนุญาต ให้ มี อาวุธปืน ได้ มีความ
ประสงค์ จะโอน อาวุธปืน ของ คน ให้ แก่ผู้อื่นไป ด้วย ประการใด ๆ กัด
จะโอน ให้ ได้ แต่ผู้ ที่ ได้รับ โอน นั้น ได้รับ อนุญาต จาก เจ้าพนักงาน ให้ มีบันทึก
ไว้ตาม พระราชบัญญัติ นี้

มาตรา ๒๐ เจ้าของ อาวุธปืน คนใดที่ เจ้าพนักงาน ไม่ ยอม ออกหนังสือ
อนุญาต ให้ ใหม่ทดทวน ฉบับเก่า ต้อง จดการ จำหน่าย บิน นั้น แก่ผู้หนึ่ง

มาตรา ๒๓ เสนาบดี ผู้บัญชาการปกครองท้องที่ มีอำนาจที่จะ
จำกัด จำนวน ชาวขบถ และเครื่อง กระสุนขบถ ที่ มีอยู่ ขอ อนุญาตทำซ่อมแซม
ขึ้น หรือ ตั้ง เข้ามาใน พระราชอาณาจักร์ แต่ พอ สมควร แก่ ความ ต้องการ ของ
การ ค้าขาย

มาตรา ๒๔ ใบ อนุญาต นั้น ให้ ใช้ ได้ มีกำหนด เวลา สาม ปี เมื่อ
พ้น กำหนด แล้ว ผู้ถือใบ อนุญาต ต้อง มา ขอ ใบ อนุญาต ใหม่

มาตรา ๒๕ ใบ อนุญาต ที่ ออก ให้ ผู้ใด แล้วนั้น จะโอนให้ผู้อื่น
เอาไปใช้ ไม่ได้ เป็น อันขาด

มาตรา ๒๖ ชาวขบถ ทุก กระบอบ ที่ มีไว้สำหรับ การ ค้าขาย ดัง กล่าว
มาแล้ว ต้อง มี เครื่อง หมาย ของ เจ้าพนักงาน เป็น สำคัญ เพื่อให้ ตรวจ
สอบ ได้ง่าย

มาตรา ๒๗ ผู้ที่ ได้รับ ใบ อนุญาต ให้ ทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้าขาย
ชาวขบถ ได้ นั้น จะ ขาย ชาวขบถ หรือ โอน ชาวขบถ ที่ สำหรับ ค้าขาย นั้น
ให้แก่ผู้อื่น ได้ แต่ผู้ที่จะ รับซื้อ หรือ รับโอน นั้น เป็น ผู้ที่ ได้รับ หนังสือ
อนุญาต ให้ มี ขบถ ได้ ตาม พระราชบัญญัติ นี้

มาตรา ๒๘ ผู้ที่ ได้รับ อนุญาต ให้ ทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้าขาย
ชาวขบถ เครื่อง กระสุนขบถ เช่น ว่า มาแล้ว ต้อง มี สมุด บานซ์ สำหรับ จด
รายการ ให้ เห็น ได้ ว่า ได้ ตั้ง ชาวขบถ และ เครื่อง กระสุนขบถ เข้ามาใน พระ
ราชอาณาจักร์ มาก น้อย เท่าใด และได้ ซื้อ ทำ ซ่อมแซม และ ขาย ชาวขบถ

เครื่อง กระสุนปืน ขนาด น้อยเท่าใด และ ทั้ง สำหรับให้ตรวจดูได้โดย ว่า
ได้กระทำโดย ถูกต้อง ตาม พระราชบัญญัติ นี้ หรือไม่

มาตรา ๒๕ เจ้าพนักงาน มีอำนาจที่จะ ตรวจดู สุ่มตรวจ และ
อาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืนได้เสมอ

มาตรา ๒๖ ผู้ที่ ทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้าขาย อาวุธปืน เครื่อง กระสุน
ปืน คนใด ถ้า รัฐบาลไม่ยอม ออกใบ อนุญาตให้สำหรับ ทำการ นั้น ๆ

หรือไม่ยอม ออกใบ อนุญาตเปลี่ยนให้ ใหม่ หรือได้ เรียกใบ อนุญาต
กลับคืน ห้ามไม่ให้ทำเมื่งให้ ซ่อมแซม หรือ ค้าขาย อาวุธ ปืน เครื่อง

กระสุนปืน ต่อไป แล้ว ผู้นั้น ต้อง จัดการ จำหน่าย บรรดา อาวุธปืน เครื่อง
กระสุนปืน ที่มี อยู่ มาก น้อยเท่าใด ให้หมดไป ภายใน เวลา หก เดือน

หรือ มีคนใด ต้อง สั่งไป ให้พล พระราชอาณาจกร หรือ มีคนใด จะ ต้อง รับ
เป็น ของ รัฐบาล

หมวดที่ ๕

ว่าด้วย ลักษณะ ความผิด

มาตรา ๓๓ ผู้ใด ที่ ได้ รับ อนุญาต ให้ มี อาวุธปืนได้ แต่ ผู้นั้น ต้อง
คำ พิพากษา ให้ มีโทษ ตามที่ ก่อไว้ ใน มาตรา ๒๗-๓๖ แห่ง พระราช

บัญญัติ นี้ ให้เจ้าพนักงาน มีอำนาจ เรียกคืนใบ อนุญาต แด่รับ เขาอาวุธ
ปืน จากผู้ นั้นได้

มาตรา ๓๒ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำหรือซ่อมแซม หรือ ค้าขาย อาวุธปืน และ เครื่อง กระสุนปืน แล่นปืน ถ้าผู้นั้น กระทำผิด อย่าง หนึ่ง อย่างใด คือ พระราชบัญญัตินี้ หรือ คือ กฎหมายอื่น ซึ่ง ต้อง คำพิพากษา ชั้น ที่ สูง ที่ ให้ มี โทษ จำคุก คง หนึ่ง ปี หรือ ชั่ว หนึ่ง ปี หรือ กระทำ ความ ผิด อย่าง ใด คือ พระราชบัญญัติ นี้ ตั้งแต่ มาตรา ๓๑ ถึง ๓๔ ซึ่ง ต้อง คำพิพากษา ให้ มี โทษ มากกว่า ครั้ง หนึ่ง ชั้น ไป ใน ระยะเวลา เดียว สาม ปี แล้ว นับ ตั้งแต่วันที่ มี อำนาจ ที่ จะ เรียก คืน ใบ อนุญาต จาก ผู้นั้น เสีย ได้

มาตรา ๓๓ ผู้ใด กระทำ ความ ผิด อย่าง หนึ่ง อย่างใด ดัง จะ ว่า ต่อ ไป นี้ ต้อง ระวัง โทษ จำคุก ไม่ เกิน กว่า สาม ปี หรือ ปรับ เป็น เงิน ไม่ เกิน กว่า ห้า พัน บาท หรือ ทั้ง จำ ทั้ง ปรับ ด้วย กัน ทั้ง สอง ฐาน คือ

(๑) นำ หรือ พยายาม ที่ จะ นำ หรือ ซ้อ ขาย มี ถิ่น ทำ อาวุธปืน และ เครื่อง กระสุนปืน ตาม ที่ ก่อ ตรา มา แล้ว ใน มาตรา ๘ หรือ สัมรู้ เป็น ใจ ใน การ นี้

(๒) นำ หรือ พยายาม ที่ จะ นำ หรือ สัมรู้ เป็น ใจ ใน การ ที่ นำ อาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน เข้า มา ใน พระราชอาณา จักร โดย มี ได้รับ หนังสือ อนุญาต ตาม พระราชบัญญัติ นี้

มาตรา ๓๔ ผู้ใด กระทำ ความ ผิด อย่าง หนึ่ง อย่างใด ดัง จะ ก่อ ตรา ต่อ ไป นี้ ต้อง ระวัง โทษ จำคุก ไม่ เกิน หนึ่ง ปี หรือ ปรับ ไม่ เกิน กว่า สอง พัน บาท หรือ ทั้ง จำ ทั้ง ปรับ ด้วย กัน ทั้ง ๒ ฐาน คือ

(๑) ทำหัตถ์ ออมแซม หรือ ค้าขาย อาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือโดย อาศัยรายบ อนุญาต ที่ ครบกำหนด เวลาให้ ใช้แล้ว หรือโดย สัตถน หนึ่ง อย่าง ไร ที่ มี น ต ค ข บ ค บ ใน ใบอนุญาต ที่ ส ต ให้ ใช้ สำหรับ การ น

(๒) มี อาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน ไว้ โดยมี ได้รับ อนุญาต สำหรับ ทำการ ค้าขาย ของ เหล่า นี้ หรือโดย อาศัยรายบ อนุญาต ที่ ครบกำหนด เวลาให้ ใช้แล้ว

(๓) มี อาวุธปืน อย่าง หนึ่ง อย่าง ใด ไว้ โดยมี ได้รับ หรือ อนุญาต หรือ เป็น อาวุธ ปืน ที่ ไม่ มี เครื่อง หมาย ของ เจ้าพนักงาน หรือ เครื่อง หมาย ไม่ ถูก ตี รั ก มี หรือ อนุญาต ที่ คน เป็น ผู้ ถ อย น หรือ เป็น อนุญาต ได้ พ น กำหนด

(๔) เอา อาวุธ ปืน ที่ คน มี ไว้ ได้ โดย ขอ ส วั ย กฎหมาย ชาย หรือ โอน ให้ แก่ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด ที่ ไม่ มี หนังสือ สำหรับ รับ ซ อ ร บ โอน ไว้ ได้ หรือ แก่ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด ที่ มี หนังสือ อนุญาต แต่ ผู้ น น ได้ มี น ตาม ใบ อนุญาต นั้น อยู่ แล้ว

(๕) เอา เครื่อง กระสุน ปืน ตาม ที่ มี ไว้ ได้ โดย ขอ ส วั ย กฎหมาย ชาย หรือ โอน ให้ แก่ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด ที่ ไม่ มี หนังสือ หรือ เป็น อนุญาต สำหรับ รับ ซ อ ร บ โอน ไว้ ได้ หรือ แก่ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด ที่ ไม่ มี หนังสือ อนุญาต หรือ ไม่ อนุญาต สำหรับ มี อาวุธ ปืน ได้

(๖) ชายหรือโคธ อารุข บัน ที่มีใช้มีรูปพรรณกล่าวในหนังสืออนุญาตแก่ผู้หนึ่งผู้ใดไป ...

(๗) เป็นผู้ทำหรือค้าขาย ออกไม้เพลิง อยู่แล้ว แต่ไม่จดชื่อตัวแต่ตำบลที่ทำการนั้นในทะเบียนรัฐบรรณ ตามที่บังคับไว้ในพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดกระทำความผิดดังจะกล่าวต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท คือ

(๑) เป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำหรือซ่อมแซม หรือค้าขาย อารุข บัน เครื่อง กระจก บัน แต่ ละเลย มิได้จด ชื่อ ความ ว่า ด้วย อารุข บัน เครื่อง กระจก บัน ที่ ตน ตั้ง เข้า มา ใน พระราชอาณาจักร์ หรือที่ ตน ทำ ชน หรือไปขายไปนั้น ลงใน สมุช บัญชี่ หรือ ละเลย มิได้จด ชื่อ ความ ว่า ด้วย การ ขาย อารุข บัน อย่าง หนึ่ง อย่าง ใด ลง ใน หนังสือ อนุญาต ของ ผู้ ที่ ช้อ อารุข บัน นั้น หรือ จด ชื่อ ความ โดย บกพร่อง

(๒) เป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำหรือซ่อมแซม หรือค้าขาย อารุข บัน เครื่อง กระจก บัน แต่ ปรากฏ ว่า มี อารุข บัน เครื่อง กระจก บัน อยู่ มาก กว่า หรือ น้อย กว่า จำนวน ใน บัญชี่ ของ ตน

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑๑ เป็นวันที่ ๒๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน